

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3397/2565

พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตร นาย ศ.โจทก์ร่วม นาย ธ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 390, ป.อ. มาตรา 95, ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.วิ.อ. มาตรา 40

ย่อ / หลักกฎหมาย

สำหรับความผิดฐานกระทำความผิดโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจตาม ป.อ. มาตรา 390 ตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำเลยและศาลอุทธรณ์ภาค 2 มิได้มีคำพิพากษาให้แก่จำเลยนั้น มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีอายุความ 1 ปี ตาม ป.อ. มาตรา 95 (5)

คำพิพากษา

คดีนี้จำเลยกระทำความผิดเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2559 โจทก์ฟ้องคดีเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2561 เป็นเวลาเกิน 1 ปี แล้ว จึงขาดอายุความ ซึ่งการจะลงโทษจำเลยตามที่ได้ความจากการพิจารณาก็จะต้องพิจารณาว่า คดีขาดอายุความหรือไม่ด้วยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 185 วรรคหนึ่ง ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 91, 288 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายศุภราช ผู้เสียหายที่ 1 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น ส่วนข้อหาฆ่าและพาอาวุธปืนโจทก์ร่วมไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าซ่อมแซมรถยนต์ยี่ห้อฟอร์ด ของโจทก์ร่วมเป็นเงิน 1,539,116.89 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่จำเลยกระทำความผิดจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 390 จำคุก 1 เดือน ปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และให้คุมความประพฤติจำเลยไว้ 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้จำเลยทำงานบริการสังคม หรือสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานจราจรและอุบัติเหตุมีกำหนด 24 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 และให้จำเลยชำระค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 900,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2559 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งแทนโจทก์ร่วม โดยกำหนดค่าทนายความ 20,000 บาท ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุก

กรรมเป็นกระหนทางความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 12 เดือน พฤติการณ์ของจำเลยเป็นการกระทำที่อุกอาจและเป็นเรื่องร้ายแรง จึงไม่มีเหตุสมควรรอการลงโทษ นอกจากนี้ก็ทำให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า ในเบื้องต้นข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2559 เวลาประมาณ 9 นาฬิกา ขณะที่โจทก์ร่วมขับรถยนต์ ยี่ห้อฟอร์ด มีผู้เสียหายที่ 2 นั่งโดยสารมาด้วย ออกจากสำนักงานสุภากรแหลมฉะบับ มีรถยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นซีวีก สีดำ มีจำเลยซึ่งเคยเป็น หัวหน้างานของอดีตคนรักโจทก์ร่วมขับลักษณะขาดหน้ารถของโจทก์ร่วม และมีรถยนต์ ยี่ห้อ ฮอนด้า รุ่นแอดคอร์ด สีบรอนซ์ ขับตาม โจทก์ร่วมเบี่ยงรถหลบแล้วขับต่อ เมื่อมาถึงบริเวณ ปากทางเลี้ยวเข้าโรงงานไมเออร์ จำเลยขับรถเบียดลักษณะตัดหน้าให้โจทก์ร่วมหยุดรถ และรถยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นแอดคอร์ด สีบรอนซ์ มาจอดปิดท้ายรถของโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมจึงจอด รถ จำเลยลงจากรถพร้อมถือวัตถุในมือเดินมาเคาะกระจกของโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมขับถอยหลัง เบี่ยงหลบรถที่จอดปิดอยู่ และขับรถหนีไปด้วยความเร็วประมาณ 120 กิโลเมตร ต่อชั่วโมง จำเลย ยังคงขับรถไล่ตามจนกระทั่งเฉี่ยวชนกับรถที่โจทก์ร่วมขับ ทำให้รถของโจทก์ร่วมหมุนเสียหลักชน เข้ากับต้นไม้บริเวณเกาะกลางถนน โจทก์ร่วมและผู้เสียหายที่ 2 ได้รับบาดเจ็บ ซึ่งแพทย์ได้ตรวจ และให้ความเห็นว่ารักษาประมาณ 7 วัน ถ้าไม่มีโรคแทรกซ้อน รถยนต์ของโจทก์ร่วมได้รับความเสียหาย คืบเกิดเหตุโจทก์ร่วมไปร้องทุกข์ที่สถานีตำรวจภูธรแหลมฉะบับ ขึ้นสอบสวน โจทก์ ร่วมและผู้เสียหายที่ 2 ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนในวันที่ 4 มิถุนายน 2559 และวันที่ 24 กันยายน 2559 ตามลำดับ จำเลยให้การในวันที่ 23 กรกฎาคม 2560 โดยปฏิเสธว่า จำเลยเห็น รถยนต์ของโจทก์ร่วม จึงขับรถยนต์ตามไปเพื่อปรับความเข้าใจ เมื่อจำเลยลงจากรถเดินไปที่ รถยนต์ของโจทก์ร่วม จำเลยถือโทรศัพท์เคลื่อนที่ติดมือเพื่อจะใช้บันทึกเสียงการสนทนาหรือ บันทึกคลิปวิดีโอ สำหรับข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ จึงยุติไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยฎีกาประการแรกว่า พยานหลักฐาน โจทก์ฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีและพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ เพราะหากจำเลย ถืออาวุธปืนเดินไปที่รถของโจทก์ร่วมจริง โจทก์ร่วมคงต้องขับรถหนีไปตั้งแต่ขณะที่จำเลยถืออาวุธ ปืนแล้ว คงไม่รอให้จำเลยถืออาวุธปืนเดินมาเคาะที่กระจกของโจทก์ร่วมนั้น เห็นว่า ขณะเกิดเหตุ เป็นเวลากลางวัน โจทก์และโจทก์ร่วมมีโจทก์ร่วมและผู้เสียหายที่ 2 ซึ่งต่างอยู่ในที่เกิดเหตุเป็น ประจักษ์พยานเบิกความสอดคล้องกันว่า จำเลยขับรถตัดหน้ารถคันที่โจทก์ร่วมขับในลักษณะให้ โจทก์ร่วมจอดรถ เมื่อโจทก์ร่วมจอดรถแล้วจำเลยลงจากรถพร้อมถืออาวุธปืนเดินมายังรถที่โจทก์ ร่วมขับ แล้วใช้มือซ้ายที่ถืออาวุธปืนเคาะบริเวณกระจกตรงที่โจทก์ร่วมนั่งเพื่อให้โจทก์ร่วมลง จากรถ หลังเกิดเหตุโจทก์ร่วมได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธร แหลมฉะบับแทบจะทันที โดยกล่าวถึงเหตุการณ์ที่จำเลยถืออาวุธปืนมาเคาะกระจกของโจทก์ร่วมและ ผู้เสียหายที่ 2 ได้ยืนยันเหตุการณ์ดังกล่าวอีกครั้ง เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ที่โจทก์ร่วมรีบขับรถหนี ไปโดยเร็วในทันทีที่จำเลยเดินมาเคาะกระจกของโจทก์ร่วม จำเลยก็ขับรถตามไปจนเฉี่ยวชนกัน และรถของโจทก์ร่วมเสียหลักหมุนชนเข้ากับต้นไม้บริเวณเกาะกลางถนน จนโจทก์ร่วมและ ผู้เสียหายที่ 2 ได้รับบาดเจ็บ รถของโจทก์ร่วมได้รับความเสียหายมากประกอบกันแล้ว เชื่อว่าสิ่งที่ จำเลยถือเดินมาเคาะกระจกของโจทก์ร่วมนั้น คือ อาวุธปืน ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกามา

อีกประการหนึ่งขอให้รอการลงโทษจำคุกให้นั้น เห็นว่า แม้โจทก์ร่วมและผู้เสียหายที่ 2 จะได้รับบาดเจ็บไม่มาก แต่การที่จำเลยขับรถยนต์ในลักษณะปาดหน้ารถของโจทก์ร่วมหลายครั้ง เพื่อให้โจทก์ร่วมจอดรถลงมา เมื่อโจทก์ร่วมจอดรถแล้ว จำเลยถืออาวุธปืนไปเคาะกระจกของโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมขับหนี จำเลยก็ยังขับติดตามด้วยความเร็วมากจนกระทั่งเฉี่ยวชนกับรถที่โจทก์ร่วมขับทำให้รถของโจทก์ร่วมหมุนเสียหลักชนเข้ากับต้นไม้บริเวณเกาะกลางถนน รถของโจทก์ร่วมได้รับความเสียหายมาก หลังเกิดเหตุจำเลยก็มีได้บรรเทาผลร้ายแห่งการกระทำของตน นับว่าเป็นพฤติการณ์ที่ร้ายแรง กรณีไม่มีเหตุอันสมควรที่จะรอการลงโทษจำคุกให้ได้ ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน สำหรับความผิดฐานกระทำความผิดโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 390 ตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำเลยนั้นมีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีอายุความ 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 (5) คดีนี้จำเลยกระทำความผิดเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2559 โจทก์ฟ้องคดีเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2561 เป็นเวลาเกิน 1 ปี แล้ว จึงขาดอายุความ ซึ่งการจะลงโทษจำเลยตามที่ได้ความจากการพิจารณาก็จะต้องพิจารณาว่า คดีขาดอายุความหรือไม่ด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคหนึ่ง ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 อนึ่ง ที่โจทก์ร่วมขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าซ่อมแซมรถยนต์ ยี่ห้อฟอร์ด 1,539,116.89 บาท ของโจทก์ร่วม และศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าวแก่โจทก์ร่วมมานั้น เห็นว่า การที่โจทก์ร่วมจะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 นั้น ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวจะต้องเป็นความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดที่พนักงานอัยการโจทก์ฟ้องร้องเท่านั้น โจทก์ร่วมจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดที่ไม่ถูกฟ้องไม่ได้ เมื่อคดีนี้พนักงานอัยการโจทก์ไม่ได้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ซึ่งเกิดแก่รถยนต์ของโจทก์ร่วม ดังนี้ โจทก์ร่วมจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่รถยนต์ดังกล่าวไม่ได้ ที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าซ่อมแซมรถยนต์ 900,000 บาท แก่โจทก์ร่วมนั้นเป็นการไม่ชอบ ปัญหาข้อนี้แม้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นฎีกา แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) ประกอบมาตรา 246 และมาตรา 247 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 390 ให้ยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ในคดีส่วนแพ่ง และยกคำขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าซ่อมแซมรถยนต์ 900,000 บาท ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2

องค์คณะ

จิราวรรณ สุญาณวนิชกุล · สุทิน นาคพงศ์ · ชูศักดิ์ จำปา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th ·

